ET LIV MED DEN FANTASTISKE GENRE

af Henrik Larsen

Min fødselsdato - nulpunktet for alt det jeg ved, husker og sanser er 16.maj 1967 og på et eller andet senere tidspunkt finder det sted - mødet med den fantastiske genre. En bog? Et tilfældigt tv-program? Umuligt at sige. Men siden den allertidligste barndom har jeg haft en livlig fantasi, næret af en fascination af eksotiske og kuriøse emner. Hvor andre drengebørn tegnede brandbiler og soldater tegnede jeg i samme alder ildsprudende, knaldkulørte drager. Masser af

dem. Drager og dinosaurer har i det hele taget en stor plads i mit hjerte. Knapt nok havde jeg lært at læse som 5-6 årig før jeg kastede mig over populærnaturvidenskabelige værker som "Fortidsdyr i farver" og "Fabeldyr og sagnfolk". Jeg sugede den slags til mig som en svamp og fortsatte med det i folkeskolen. Min fritidslæsning i

folkeskolen var temmelig eklektisk. Socialrealistiske ungdomsbøger, anbefalet af tonegivende pædagogiske eksperter, havde jeg kun foragt tilovers for, medmindre de indeholdt saftige pornografiske passager ("Connie og bolighajen" f.eks.). Til gengæld gennemtyggede jeg med største velbehag alle mulige falmede, kældermugne børnebøger fra 30erne eller endnu ældre som min far købte antikvarisk til mig og mine søskende, fordi disse trods kvalme moralske pointer, racistiske undertoner og antikverede kønsrolle-syn var rigtige solide bøger, skrevet for at underholde gennem de mørke vinteraftenener, ikke kryptomarxistiske læse-let pamfletter til vækkelse af den vordende klassekæmper. Det var her og ikke på folkeskolens bibliotek at jeg - håbløst fortabt borgerlig individualist som jeg alligevel er - blev inviet i eskapismens forunderlige verden. Jules Verne, R.L.Stevenson, Rider Hagard og de mange mindre kendte i genren. Den fejrede såvel som forkætrede 'drengebog', afhængig af de til enhver tid blæsende pædagogiske vinde.

Jeg var vild med tegneserier. Tegneserier, bortset fra Anders And & Co. var egentlig noget halvforbudt noget i vores hjem. Men når jeg var med mine forældre på besøg hos deres venner og det var nogen som havde tegneserier i hjemmet sad lille Henrik med næsen begravet i dem, mens de voksne ordnede verdenssituationen over noget rødvin e.l. Jeg tilbragte mange eftermiddage hos Steen & Lydia på Birkebakken i Holte på den måde. Især var jeg begejstret for COMICS Den store Tegneseriebog serien fra CARLSEN if, med Jens Lyn, Alma af Dragon, Scarth - År 2171... Højdepunkter er Jens Lyn i kamp mod snedrager og slangeuhyrer i isriget Frigia, eksotiske kvinder med sparsom påklædning og bizart malede øjenlåg i SCARTH - ÅR 2171, Jens Lyn igen i kamp mod robotter og elementernes rasen på Dødsplaneten, den falske verden. Alma af Dragon, et af seriens mest farvesyrestærke indslag. Og flyveresset Johnny Hazards møde med dinosaurerne i deres glemte dal...

I folkeskolen havde jeg en god kammerat ved navn Thomas. Han var en meget fantasifuld person, skrev sine egne små science-fiction historier og var meget belæst indenfor den fantastiske genre. Faktisk så jeg ham for ca.15 år siden på tv i et program om live rollespil. Men fysisk skiltes vores veje for 20 år siden (1982). En af de bogserier Thomas ofte talte om var "Firland" bøgerne som angivelig skulle foregå i en slags paral-

lel verden til vores. Titlerne husker jeg ikke, eller rettere jeg husker dem forkert, "Rejsen til Firland", "Flugten fra Firland" men det er altså også mange år siden. ANYWAYS... Thomas' genfortælling fik bøgerne til at lyde utroligt spændende, men jeg kunne dengang ikke finde dem på det lokale folkebibliotek. Af uransagelige grunde har "Firland" spøgt i baghovedet lige siden. Med års (årtiers!) mellemrum har jeg forsøgt at opspore dem, men den totale mangel på bevis på bøgernes eksistens fik mig efterhånden til at mistænke Thomas for at have digtet det hele selv. Jeg var ret nem at binde historier på ærmet. Min indbildningskraft truede af og til med at kamme over; f.eks. bildte mine kammerater mig engang ind, at hæren havde nedkæmpet en levende Brontosaurus oppe i Sverige. Ønsketænkning eller hvad?

Eller i det mindste, at bøgerne hed noget andet. Indtil i går. På et af mine besøg i Helligåndshusets tilbagevendende hollandske bogauktioner (et slags bøgernes Sargassohav) fandt jeg "Sagaen om Firland" af Norman S. Power, Skandinavisk Bogforlag A/S u.å. til 10 kroner. Det var en af disse lyn-erkendelser, hvor hjertet banker vildt hurtigt, adrenalinen pumper gennem kroppen og man tænker, "okay, wow, det lykkedes, jeg fik ram på x." Jeg greb bogen og lagde den ned i kurven.

Senere blev det bl.a. til intens lystlæsning af klassisk sciencefiction - de små kulørte bøger fra SV-forlaget som det lokale folkebibliotek tilsyneladende havde et endeløst udbud af. Men til sidst havde jeg selvfølgelig læst mig igennem dem alle sammen og så kom turen til en af de store milepæle, "Ringenes herre" af J.R.R.Tolkien.